

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 033113 26 Увп 2
Бањалука, 06.5.2026. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Свјетлане Кнежевић, предсједника вијећа, Татјане Ступар и Весне Мишић, чланова вијећа, уз учешће Жељке Вујановић, записничара, у управном спору по тужби Б. Б. из Б., [...] (у даљем тексту: тужилац), заступаног по пуномоћнику Мири Гагић, адвокату из Бањалуке, Улица Радоја Домановића број 18/3, против рјешења број 07.032/059-2100/22 од 12.10.2022. године туженог Министарства просвјете и културе Републике Српске, Бањалука, у предмету инспекцијског надзора, одлучујући о захтјеву туженог за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 033113 25 У 2 од 12.11.2025. године, у нејавној сједници вијећа одржаној 06.5.2026. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом 1 изреке, уважена је тужба и поништен уводно означени оспорени акт, којим је одбијена жалба Средње медицинске школе „Петар Кочић“ Бањалука, заступане по одговорном лицу Б. Б., директору, изјављена против рјешења Републичке управе за инспекцијске послове, Сектор просвјетне инспекције, Одјељење Бањалука број 24.120/616-330-64-3/22 од 25.8.2022. године. Тим рјешењем наложено је Средњој медицинској школи „Петар Кочић“ Бањалука да отклони недостатке утврђене инспекцијским прегледом, на начин да поднесе Министарству просвјете и културе захтјев за утврђивање испуњености услова за наставак рада и обављања дјелатности школе (тачка 1 диспозитива) и да оснивач именује Школски одбор (тачка 2 диспозитива), уз даља одређења ближе наведена у тачкама 3 до 5 диспозитива рјешења. Ставом 2 изреке пресуде тужени је обавезан да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 1.500,00 КМ, у року од 30 дана од дана пријема пресуде.

Уважење тужбе нижестепени суд је образложио позивом на одредбе чланова 38 и 42 став 1 Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18, у даљем тексту: ЗОУП), уз наводе да је предмет ове управне ствари инспекцијски надзор у којем, сходно одредби члана 41 став 1 Закона о инспекцијама Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 18/20), својство странке има само субјект надзора, у конкретном случају Средња медицинска школа „Петар Кочић“ Бањалука, којој је рјешењем од 25.8.2022. године републичког инспектора за просвјету и спорт наложено да отклони недостатке утврђене инспекцијским прегледом. То значи да другим лицима, па ни тужиоцу лично то својство не припада, већ се тужилац у овом поступку појављује само као лице овлашћено за заступање наведеног субјекта надзора. Суд даље наводи да из жалбе која се затиче у спису је јасно да је исту против рјешења републичког инспектора за просвјету и спорт, тужилац изјавио самостално, а не као лице

овлашћено за заступање наведене школе, као субјекта надзора, док је оспореним актом тужени одлучио о жалби школе, заступане по тужиоцу, као директору школе, чиме је тужени повриједио одредбу члана 38 ЗОУП, у вези са чланом 41 став 1 Закона о инспекцијама Републике Српске, јер је оспореним актом одлучио о жалби лица које није изјавило жалбу.

Благовремено поднесеним захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужени побија њену законитост из разлога прописаних одредбом члана 35 став 2 Закона о управним споровима. У захтјеву наводи да је пресуда нејасна и неразумљива, а такође оспорава право и основ за додјелу трошкова управног поступка. Сматра да тужилац, ако нема својство странке јер је самостално изјавио жалбу, а не као лице овлашћено за заступање школе, тада има својство заинтересоване странке у смислу одредбе члана 38 у вези са чланом 131 ЗОУП, због чега је сматрао да није било основа за одбацивање жалбе тужиоца, у смислу одредаба чланова 219 и 224 став 1 наведеног закона, као и одредаба члана 41 став 1 и 2 Закона о инспекцијама Републике Српске. Међутим, околност да је тужилац директор школе, те да је у судском регистру уписано оснивање Средње медицинске школе „Петар Кочић“ Бањалука и да је тужилац лице овлашћено за заступање субјекта уписа у унутрашњем промету, директор, без ограничења, па иако није изјавио жалбу у име школе, већ у своје име, органи управе су имали у виду да је био присутан инспекцијском прегледу субјекта надзора и тиме био учесник инспекцијског надзора, те као такав изјавио жалбу, па да није јасно по ком основу би му могло бити одузето својство странке. Указује да тужилац није доставио ни један доказ, нити предузео било коју радњу из које би се могло видјети да постоји макар покушај именованог да обавијести суд да жели да се брише из судског регистра, а што би утицало на рјешавање у овој правној ствари, иако је током поступка тврдио супротно. Указује на даљи ток поступка у којем је, након доношења оспореног акта, донесено рјешење републичког просвјетног инспектора од 30.11.2022. године, којим је забрањено Средњој медицинској школи „Петар Кочић“ Бањалука обављање дјелатности средњег образовања, која забрана ступа на снагу даном достављања рјешења оснивачу и траје до момента отклањања недостатака који су узроковали забрану, а против којег рјешења је жалбу изјавио тужилац, директор школе. Рјешењем туженог одбијена је жалба Средње медицинске школе „Петар Кочић“ Бањалука, заступане по тужиоцу, као одговорном лицу, директору, а то рјешење је потврђено пресудом Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 033697 23 У од 19.7.2023. године. Посебно указује да су наведена рјешења донесена јер је требало поменућу школу брисати из регистра, с обзиром да није донијела одлуку о престанку рада школе. Како је и даље у регистру суда као законски заступник оснивача уписан тужилац, који нема намјеру да се из истог брише, то би поступањем по пресуди тужени био у обавези да доноси одређене одлуке, а што би проузроковало даље поступке. Предлаже да се захтјев уважи и побијана пресуда укине, или иста преиначи.

Тужилац није доставио одговор на захтјев.

Размотривши захтјев, побијану пресуду по одредби члана 39 Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Српске“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), као и цјелокупне списе овог управног спора и предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да је на иницијативу туженог, републички инспектор за просвјету и спорт извршио ванредни инспекцијски преглед дана 17.8.2022. године код субјекта надзора Средње медицинске школе „Петар Кочић“ Бањалука, након чега је рјешењем инспектора наложено овој школи да отклони недостатке утврђене инспекцијским

прегледом, на начин да поднесе туженом захтјев за утврђивање испуњености услова за наставак рада и обављања дјелатности школе и да оснивач именује Школски одбор, уз даља одређења ближе наведена у диспозитиву тог рјешења. Против тог рјешења жалбу је изјавио тужилац лично, а оспореним актом је одбијена жалба Средње медицинске школе „Петар Кочић“ Бањалука, заступане по тужиоцу као одговорном лицу, директору. Пресудом број 11 0 У 033113 22 У од 21.7.2023. године нижестепени суд је одбио тужбу, па је исту Врховни суд Републике Српске пресудом број 11 0 У 033113 23 Увп од 10.9.2025. године укинуо и предмет вратио том суду на поновно суђење. У поновном поступку нижестепени суд је побијаном пресудом уважио тужбу и поништио оспорени акт, из разлога који су наведени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Побијана пресуда је правилна и законита.

Правилно је побијаном пресудом уважена тужба и поништен оспорени акт јер је истим тужени одлучивао о жалби школе, заступане по тужиоцу, као директору школе, односно о жалби лица које није изјавило жалбу, већ је жалбу против рјешења републичког инспектора за просвјету и спорт тужилац изјавио самостално, а не као лице овлашћено за заступање наведене школе, као субјекта надзора, чиме је тужени повриједио одредбу члана 41 став 1 Закона о инспекцијама Републике Српске.

Околност, на коју тужени указује у захтјеву, да је тужилац као директор школе присуствовао инспекцијском прегледу субјекта надзора и тиме био учесник инспекцијског надзора, не даје тужиоцу лично својство странке у том поступку. Наиме, тужилац се у поступку инспекцијског надзора појављује само као лице овлашћено за заступање школе као субјекта надзора, с обзиром да, према одредби члана 47 став 1 Закона о инспекцијама Републике Српске, инспекцијски преглед се врши уз присуство субјекта надзора, односно одговорног лица у субјекту надзора или другог лица које обавља послове код субјекта надзора, а исти се, према ставу 2 истог члана, може обавити и без присуства одговорног или другог лица субјекта надзора, ако би одлагање вршења инспекцијског прегледа умањило успјешност инспекцијског прегледа. Сходно томе, наведено не даје тужиоцу ни својство заинтересоване странке у смислу одредбе члана 38 у вези са чланом 131 ЗОУП, како то тужени погрешно сматра, јер тужилац у поступку инспекцијског надзора не штити своја права и правне интересе, већ субјекта надзора.

У погледу приговора захтјева којим се оспорава право и основ за додјелу трошкова управног поступка овај суд није се посебно изјашњавао јер првостепеним рјешењем и оспореним актом није одлучивано о трошковима управног поступка.

Из наведених разлога овај суд налази да у побијаној пресуди није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се отуда захтјев туженог, на основу одредбе члана 40 став 1 тог закона, одбија као неоснован.

Записничар
Жељка Вујановић

Предсједник вијећа
Свјетлана Кнежевић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић